

פרק קכו.

עדות דתיות (ארגונן).

פקודה הקובעת הוראות לארגונן של עדות דתיות

פרק קכו.

פקודות

מס' 19 לש' 1926

מס' 30 לש' 1934

[16 בלפרי, 1926]

הוא יל וסעיף 83 מדבר המלך במועצה לפלשתינה (א"י), 1922, קובע מבוא
שלכל עדה דתית המוכרת ע"י הממשלה תהא אבטונומיה בעניניה
הפנימיים, בהתחשב עם ההוראות של כל פקודה או צו שניתן ע"י
הנציב העליון;

לפיכך מחוקק בזה הנציב העליון לפלשתינה (א"י) בעצתה של
המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמר: —

1. פקודה זו תקרא פקודת העדות הדתיות (ארגונן). השם הקצר

2. (1) עדה דתית בפלשתינה (א"י) המגישה בקשה עפ"י פקודה זו,
יכול הנציב העליון באישורו של מזכיר ממלכה להתקין תקנות * להתארגנותה
כעדה דתית ולהכרתה בכך ע"י ממשלת פלשתינה (א"י).

סמכויות להתקין תקנות
בענין ארגונה של עדה
מס' 30 לש' 1934

(2) לכל עדה ועדה יתקינו תקנות מיוחדות שתהיינה מתאימות
למסכות המיוחדות ולארגונה של אותה עדה.

(3) כל תקנות כאלה תוכלנה לקבוע הוראות בענין יסוד מועצות
דת ומועצות תרבות של העדה, שתהיה להן הסמכות לרכוש ולהחזיק מקרקעים

ומטלטלים מכל מין, להתקשר בחוזים ולחתום כל מיני שטרות ולהופיע במשפט כתובע ונתבע בשמות שניתנו להם.

(4) כל תקנות כאלה תוכלנה להקנות למועצות הנזכרות לעיל את הסמכות להטיל על חברי העדה תשלומים ומסים לצרכי העדה, ותשלומים או מסים אלה ייגבו כדרך שגובין מסים וארנוניות של העיריות.

3. כל תקנות שיתקינו עפ"י פקודה זו אפשר להן להורות שכל חוק או תקנה עותומניים הנוגעים לענינים הכלולים בפקודה זו יחדל להיות להם תוקף במקום תקנות עותומניות תקנות שיתקינו עפ"י פקודה זו תבואנה במקום תקנות עותומניות בפלשתינה (א"י). מס' 30 לנ" 1934